ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 21.11.2018
COM(2018) 759 final

Σύσταση για

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την οικονομική πολιτική της ζώνης του ευρώ

{SWD(2018) 467 final}

Σύσταση για

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την οικονομική πολιτική της ζώνης του ευρώ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 136 σε συνδυασμό με το άρθρο 121 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών[1], και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με την πρόληψη και τη διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών[2], και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής Οικονομικής Πολιτικής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η ζώνη του ευρώ εισέρχεται στο έκτο έτος συνεχούς οικονομικής ανάπτυξης και το αρνητικό κενό παραγωγής κλείνει, αλλά οι κίνδυνοι για τις προοπτικές αυξάνονται και η ανάπτυξη αναμένεται να μετριαστεί. Η δυνητική ανάπτυξη παραμένει σημαντικά κάτω από τα επίπεδα πριν από την κρίση και οι αποκλίσεις μεταξύ των χωρών παραμένουν, ως αποτέλεσμα των σημαντικών διαφορών στην οικονομική ανθεκτικότητα μεταξύ των κρατών μελών. Η αύξηση των πραγματικών μισθών εξακολουθεί να είναι συγκρατημένη και υστερεί σε σχέση με τις εξελίξεις της παραγωγικότητας. Η αύξηση των ονομαστικών μισθών και ο βασικός πληθωρισμός, αυξάνονται με συνεχιζόμενη αύξηση της απασχόλησης, αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν θύλακες υποχρησιμοποίησης της εργασίας ή υψηλής ανεργίας σε ορισμένα κράτη μέλη. Η ζώνη του ευρώ έχει σημειώσει μεγάλο πλεόνασμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών κατά τα τελευταία πέντε έτη σε συνδυασμό με τη δυναμική των εξαγωγών της ζώνης του ευρώ και τη βελτιωμένη ανταγωνιστική θέση, ενώ οι αποκλίσεις μεταξύ των χωρών εξακολουθούν να είναι σημαντικές όσον αφορά την εξωτερική πλευρά. Τα κράτη μέλη που κατέγραφαν μεγάλα εξωτερικά ελλείμματα για μεγάλο χρονικό διάστημα εξακολουθούν να έχουν μεγάλες αρνητικές καθαρές διεθνείς επενδυτικές θέσεις που αντιπροσωπεύουν ευπάθειες, δεδομένου ότι σε γενικές γραμμές συνοδεύονται από μεγάλα αποθέματα ιδιωτικού ή δημόσιου χρέους.

[1] ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1.
[2] ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 25.

Ένας κατάλληλος ρυθμός απομόχλευσης, ένα ευνοϊκό περιβάλλον ανάπτυξης και πληθωρισμού, η συνέχιση των μεταρρυθμίσεων για την αύξηση της παραγωγικότητας είναι ζωτικής σημασίας για την επιτυχή επανεξισορρόπηση στη ζώνη του ευρώ.[3] Η ευνοϊκή δυναμική της ζήτησης είναι επίσης σημαντική, και οι μεγάλες πλεονασματικές χώρες θα συμβάλουν επίσης στην επανεξισορρόπηση με την ενίσχυση των συνθηκών που στηρίζουν την αύξηση των μισθών, καθώς και τις δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις.

(2) Η αύξηση του μακροπρόθεσμου αναπτυξιακού δυναμικού και η υπέρβαση των εθνικών και περιφερειακών ανισοτήτων απαιτεί περαιτέρω αυξήσεις στα ποσοστά συμμετοχής στην αγορά εργασίας, διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που ενισχύουν την ανάπτυξη και επενδύσεις σε υλικά και άυλα στοιχεία ενεργητικού με σκοπό την αύξηση της παραγωγικότητας και της καινοτομίας, ιδίως στα κράτη μέλη όπου είναι σαφώς χαμηλότερη από τον μέσο όρο της ζώνης του ευρώ. Αυτό είναι σημαντικό για την ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής στη ζώνη του ευρώ.

(3) Η συνέπεια και η ισορροπία στο μακροοικονομικό μείγμα πολιτικής της ζώνης του ευρώ, συμπεριλαμβανομένων των νομισματικών, δημοσιονομικών και διαρθρωτικών πολιτικών, είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση μιας πιο ακμαίας και βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης. Τα τελευταία χρόνια, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προσέφυγε σε μη συμβατικά εργαλεία νομισματικής πολιτικής για να επαναφέρει τον πληθωρισμό στον μεσοπρόθεσμο στόχο της για τον πληθωρισμό, στηρίζοντας παράλληλα την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Στο πλαίσιο της σταδιακής εξομάλυνσης της νομισματικής πολιτικής, απαιτούνται κατάλληλα διαφοροποιημένες δημοσιονομικές πολιτικές και εστίαση στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για να συνεχιστεί η στήριξη της ανάπτυξης βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.

(4) Η ενίσχυση της δημοσιονομικής βιωσιμότητας της ζώνης του ευρώ και των κρατών μελών της απαιτεί διαφοροποιημένες εθνικές πολιτικές με πλήρη σεβασμό του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα δημοσιονομικά περιθώρια. Ο συντονισμός των εθνικών δημοσιονομικών πολιτικών σύμφωνα με τους κοινούς δημοσιονομικούς κανόνες έχει ουσιώδη σημασία για την εύρυθμη λειτουργία της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ). Οι κοινοί δημοσιονομικοί κανόνες είναι προσανατολισμένοι προς την επιδίωξη της βιωσιμότητας του χρέους σε εθνικό επίπεδο, ενώ ταυτόχρονα παρέχουν περιθώρια για μακροοικονομική σταθεροποίηση. Ο δημοσιονομικός προσανατολισμός της ζώνης του ευρώ παρέμεινε κατά μέσο όρο ουδέτερος κατά την περίοδο 2015-2018 και, βάσει των προβλέψεων της Επιτροπής, προβλέπεται να καταστεί ελαφρώς επεκτατικός το 2019, παρά το γεγονός ότι η παραγωγή υπερβαίνει το δυνητικό επίπεδο. Η αποκατάσταση των δημοσιονομικών αποθεμάτων είναι ιδιαίτερα σημαντική στα κράτη μέλη που εξακολουθούν να έχουν υψηλά επίπεδα δημόσιου χρέους. Με τον τρόπο αυτό θα μειωθεί και η ευαισθησία τους σε κλυδωνισμούς και θα καταστεί δυνατή η πλήρης λειτουργία των αυτόματων σταθεροποιητών στην επόμενη ύφεση. Η αύξηση των δημόσιων επενδύσεων, ιδίως στα κράτη μέλη με δημοσιονομικά περιθώρια, θα στηρίξει την ανάπτυξη και την επανεξισορρόπηση.

(5) Οι δημοσιονομικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις εξακολουθούν να έχουν καίρια σημασία για τη βελτίωση της δημοσιονομικής βιωσιμότητας και την ενίσχυση του δυναμικού οικονομικής ανάπτυξης. Η βελτίωση της λειτουργίας των εθνικών δημοσιονομικών πλαισίων, η ορθή διαχείριση των ελέγχων των δαπανών και οι

[3] Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2018), Έκθεση του μηχανισμού επαγρύπνησης για το 2019.

αποτελεσματικές και διαφανείς δημόσιες συμβάσεις μπορούν να ενισχύσουν την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα των δημόσιων δαπανών και την αξιοπιστία των δημοσιονομικών πολιτικών. Η βελτίωση της σύνθεσης των εθνικών προϋπολογισμών, τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και στο σκέλος των δαπανών, συμπεριλαμβανομένης της μετατόπισης των πόρων προς τις επενδύσεις, θα αυξήσει τον αντίκτυπο των δημόσιων προϋπολογισμών στην ανάπτυξη και θα αυξήσει την παραγωγικότητα μακροπρόθεσμα. Η απλούστευση και ο εκσυγχρονισμός των φορολογικών συστημάτων και η αντιμετώπιση της φορολογικής απάτης, της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, ιδίως μέσω μέτρων κατά του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, είναι ουσιώδους σημασίας για να καταστούν τα φορολογικά συστήματα πιο αποτελεσματικά και πιο δίκαια. Η διασφάλιση ότι τα φορολογικά συστήματα ευνοούν την εμβάθυνση της ενιαίας αγοράς και ενθαρρύνουν τον ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων έχει καίρια σημασία για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και της ανθεκτικότητας της οικονομίας της ζώνης του ευρώ και των οικονομιών των κρατών μελών. Η κοινή ενοποιημένη βάση φορολογίας εταιρειών θα διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στην προσπάθεια αυτή.

(6) Τα δομικά και θεσμικά χαρακτηριστικά των αγορών εργασίας και προϊόντων και η εύρυθμη λειτουργία των δημόσιων διοικήσεων είναι σημαντικά για την ανθεκτικότητα των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ. Οι ανθεκτικές οικονομικές δομές αποτρέπουν το να έχουν οι κραδασμοί σημαντικό και μακροχρόνιο αντίκτυπο στο εισόδημα και στην προσφορά εργασίας. Αυτό μπορεί να διευκολύνει τη λειτουργία της νομισματικής πολιτικής και να περιορίσει τις αποκλίσεις, δημιουργώντας τις συνθήκες για βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Η βελτίωση του συντονισμού της εφαρμογής των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, ιδιαιτέρως εκείνων που ορίζονται στις ειδικές ανά χώρα συστάσεις, μπορεί να δημιουργήσει θετικές δευτερογενείς επιπτώσεις στα κράτη μέλη και να ενισχύσει τα θετικά αποτελέσματα στο σύνολο της ζώνης του ευρώ. Οι μεταρρυθμίσεις που αυξάνουν τον ανταγωνισμό στις αγορές προϊόντων, προωθούν την αποδοτική χρήση των πόρων και βελτιώνουν το επιχειρηματικό περιβάλλον και την ποιότητα των θεσμών (συμπεριλαμβανομένου ενός αποτελεσματικού συστήματος δικαιοσύνης) ενισχύουν την οικονομική ανθεκτικότητα της ζώνης του ευρώ και των κρατών μελών. Η ενιαία αγορά εξακολουθεί να έχει σημαντικές ανεκμετάλλευτες δυνατότητες και απαιτείται πρόοδος για την εμβάθυνσή της, ιδίως στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, των ψηφιακών δραστηριοτήτων, καθώς και της ενέργειας και των μεταφορών, διασφαλίζοντας την έγκαιρη εφαρμογή και την καλύτερη επιβολή της νομοθεσίας.

(7) Ο ευρωπαϊκός πυλώνας κοινωνικών δικαιωμάτων καθορίζει είκοσι αρχές για την προώθηση των ίσων ευκαιριών και της πρόσβασης στην αγορά εργασίας, των δίκαιων συνθηκών εργασίας και της κοινωνικής προστασίας και ένταξης. Οι μεταρρυθμίσεις που προωθούν τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας, στηρίζουν τις μεταβάσεις στην αγορά εργασίας και μειώνουν τον κατακερματισμό μπορούν να συμβάλουν στην τόνωση της ανάπτυξης, να βελτιώσουν την οικονομική ανθεκτικότητα και την αυτόματη σταθεροποίηση, να μειώσουν τις ανισότητες και να βοηθήσουν την αντιμετώπιση των προκλήσεων μιας μεταβαλλόμενης οικονομίας. Η εξατομικευμένη υποστήριξη για την αναζήτηση εργασίας, την κατάρτιση και την απόκτηση νέων προσόντων μπορεί να οδηγήσει σε αποτελεσματική και έγκαιρη ενεργοποίηση. Η πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας εκπαίδευση και κατάρτιση είναι ζωτικής σημασίας και απαιτεί επαρκείς επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο και δεξιότητες, ιδίως για τους εργαζόμενους με χαμηλή ειδίκευση. Οι εν λόγω μεταρρυθμίσεις και επενδύσεις βελτιώνουν την απασχολησιμότητα, την καινοτομία, την παραγωγικότητα και τους μισθούς σε μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα, αυξάνοντας την

ανθεκτικότητα στη ζώνη του ευρώ και προωθώντας την κοινωνική ένταξη και την κινητικότητα εντός των κρατών μελών και σε ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ. Η φορολογική επιβάρυνση στη ζώνη του ευρώ είναι σχετικά υψηλή και βαρύνει δυσανάλογα την εργασία· η μετατόπιση από τη φορολόγηση της εργασίας σε φορολογικές βάσεις που είναι λιγότερο επιζήμιες για την ανάπτυξη, όπως οι φόροι επί της ακίνητης περιουσίας και της κατανάλωσης ή οι περιβαλλοντικοί φόροι, θα μπορούσε να ενισχύσει την προσφορά και τη ζήτηση εργασίας. Η νομοθεσία για την προστασία της απασχόλησης πρέπει να προβλέπει δίκαιες και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας για όλους τους εργαζομένους, ιδίως ενόψει των αναδυόμενων νέων μορφών απασχόλησης και νέων τύπων συμβάσεων που δημιουργούν νέες ευκαιρίες, αλλά και προκλήσεις που σχετίζονται με την ασφάλεια των θέσεων εργασίας και την κάλυψη κοινωνικής προστασίας. Τα αποτελεσματικά και βιώσιμα συστήματα κοινωνικής προστασίας είναι επίσης ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση επαρκούς εισοδήματος και πρόσβασης σε ποιοτικές υπηρεσίες. Οι μεταρρυθμίσεις των συνταξιοδοτικών συστημάτων και οι πολιτικές για την ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής έχουν επίσης καίρια σημασία για την προώθηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας. Οι περιττοί περιορισμοί στην εργασιακή, τομεακή και γεωγραφική κινητικότητα των εργαζομένων ενδέχεται να παρεμποδίζουν την ανακατανομή εντός των κρατών μελών και σε ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ. Η συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στις μεταρρυθμίσεις που αφορούν την απασχόληση, καθώς και στις κοινωνικές και τις συναφείς οικονομικές μεταρρυθμίσεις είναι ζωτικής σημασίας.

(8) Ενώ η ευρωστία του χρηματοπιστωτικού τομέα της ζώνης του ευρώ έχει αυξηθεί μετά την κρίση, εξακολουθούν να υπάρχουν αδυναμίες που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Το χρέος του ιδιωτικού τομέα παραμένει σε υψηλά επίπεδα και τα φορολογικά συστήματα εξακολουθούν να εμφανίζουν μεροληπτική μεταχείριση του χρέους. Οι σημαντικές αυξήσεις των αποδόσεων των κρατικών ομολόγων ενέχουν τον κίνδυνο διάβρωσης του κεφαλαίου των τραπεζών με κίνδυνο αρνητικών δευτερογενών αποτελεσμάτων σε ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ. Η ανάγκη προσαρμογής των επιχειρηματικών μοντέλων των τραπεζών, το περιβάλλον χαμηλών επιτοκίων και ο αυξανόμενος ανταγωνισμός από άλλες μορφές χρηματοδότησης εξακολουθούν να ασκούν πίεση στην κερδοφορία των τραπεζών. Τα ποσοστά μη εξυπηρετούμενων δανείων (ΜΕΔ) μειώνονται ως ποσοστό των συνολικών δανείων και με υψηλότερο ρυθμό στα κράτη μέλη με τα υψηλότερα αποθέματα. Ωστόσο, τα εθνικά ποσοστά ΜΕΔ που εξακολουθούν να υπερβαίνουν κατά πολύ τον μέσο όρο της ζώνης του ευρώ απαιτούν περαιτέρω συνεχείς προσπάθειες. Τον Μάρτιο του 2018, η Επιτροπή παρουσίασε δέσμη μέτρων μείωσης των κινδύνων για την αντιμετώπιση των παλαιών ΜΕΔ και την αποφυγή της μελλοντικής συσσώρευσής τους, η οποία θα πρέπει να εγκριθεί πλήρως από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η έγκριση έως το τέλος του 2018 της δέσμης τραπεζικών μέτρων του Νοεμβρίου 2016, η οποία μειώνει περαιτέρω τους κινδύνους με την εφαρμογή διεθνώς συμφωνηθέντων κανόνων σχετικά με τα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας και τη ρευστότητα στις τράπεζες, παραμένει ζωτικής σημασίας για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης. Μετά από σοβαρές παραβιάσεις των κανόνων για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, η Επιτροπή πρότεινε την ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών και της εποπτικής συνεργασίας προκειμένου να ενισχυθεί η επιβολή του κανονιστικού πλαισίου στον τομέα αυτόν. Έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος όσον αφορά τη δημιουργία της Τραπεζικής Ένωσης, αλλά παραμένει ημιτελής. Η έλλειψη κοινού συστήματος ασφάλισης των καταθέσεων και κοινού μηχανισμού ασφαλείας για το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης παρεμποδίζει την ικανότητα της

Τραπεζικής Ένωσης να επιτύχει τη διάρρηξη του δεσμού μεταξύ τραπεζών και κρατών.

(9) Η ενίσχυση της αρχιτεκτονικής της ΟΝΕ απαιτεί την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης και της Ένωσης Κεφαλαιαγορών ως ζήτημα προτεραιότητας, αλλά και την ανάληψη δράσης για όλα τα στοιχεία του χάρτη πορείας της Επιτροπής για την ΟΝΕ για την περίοδο έως το 2024. Δεδομένης της κοινής νομισματικής πολιτικής και της αποκεντρωμένης δημοσιονομικής πολιτικής, απαιτείται μεγαλύτερος επιμερισμός των κινδύνων, λαμβάνοντας υπόψη την επιτευχθείσα πρόοδο όσον αφορά τη μείωση των κινδύνων. Τον Δεκέμβριο του 2017 και τον Μάιο του 2018, η Επιτροπή δημοσίευσε δέσμη προτάσεων για τον καθορισμό περαιτέρω μέτρων για την ολοκλήρωση της ΟΝΕ, συμπεριλαμβανομένης μιας Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθερότητας Επενδύσεων και ενός Προγράμματος Στήριξης των Μεταρρυθμίσεων (που προτείνονται βάσει του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου). Οι προτάσεις βασίζονται στο έγγραφο προβληματισμού για την εμβάθυνση της ΟΝΕ του Μαΐου 2017 και στην έκθεση των πέντε Προέδρων του Ιουνίου 2015. Σύμφωνα με τη συμφωνία των υπουργών οικονομικών της ζώνης του ευρώ του Ιουνίου 2018, πρέπει να ληφθούν πολιτικές αποφάσεις και συγκεκριμένα μέτρα για την Τραπεζική Ένωση, μεταξύ άλλων για την έναρξη των πολιτικών διαπραγματεύσεων σχετικά με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασφάλισης Καταθέσεων και για την περαιτέρω ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, για τον οποίο οι ηγέτες συμφώνησαν να είναι ο πάροχος του μηχανισμού ασφαλείας για το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης. Όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις θα συμβάλουν στην ενίσχυση του διεθνούς ρόλου του ευρώ, καθιστώντας το περισσότερο ανάλογο προς την παγκόσμια οικονομική και χρηματοπιστωτική σημασία της ζώνης του ευρώ. Είναι σημαντικό να συζητηθούν με ανοικτό και διαφανή τρόπο όσον αφορά τα κράτη μέλη εκτός της ζώνης του ευρώ.

(10) Ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής Απασχόλησης και της Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας σχετικά με τις πτυχές της απασχόλησης και τις κοινωνικές πτυχές της παρούσας σύστασης,

ΣΥΝΙΣΤΑ στα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ να αναλάβουν δράση, μεμονωμένα και συλλογικά, στο πλαίσιο της Ευρωομάδας, το διάστημα 2019–2020, ώστε:

1. Να εμβαθύνουν την ενιαία αγορά, να βελτιώσουν το επιχειρηματικό περιβάλλον και να συνεχίσουν τις μεταρρυθμίσεις στις αγορές προϊόντων και υπηρεσιών που ενισχύουν την ανθεκτικότητα. Να μειώσουν το εξωτερικό χρέος και να συνεχίσουν τις μεταρρυθμίσεις για την τόνωση της παραγωγικότητας στα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ με ελλείμματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και να ενισχύσουν τις συνθήκες που στηρίζουν την αύξηση των μισθών, με σεβασμό του ρόλου των κοινωνικών εταίρων, και να εφαρμόσουν μέτρα που ενθαρρύνουν τις επενδύσεις σε κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ με μεγάλα πλεονάσματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

2. Να ανασυστήσουν τα δημοσιονομικά αποθέματα ασφαλείας στις χώρες της ζώνης του ευρώ με υψηλά επίπεδα δημόσιου χρέους, να στηρίξουν τις δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις και να βελτιώσουν την ποιότητα και τη σύνθεση των δημόσιων οικονομικών σε όλες τις χώρες.

3. Να μετατοπίσουν τους φόρους από την εργασία και να ενισχύσουν τα εκπαιδευτικά συστήματα και τις επενδύσεις σε δεξιότητες, καθώς και την αποτελεσματικότητα των ενεργών πολιτικών για την αγορά εργασίας που στηρίζουν τις μεταβάσεις. Να αντιμετωπίσουν τον κατακερματισμό της αγοράς εργασίας και να διασφαλίσουν επαρκή συστήματα κοινωνικής προστασίας σε ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ.

4. Να καταστήσουν λειτουργικό τον μηχανισμό ασφαλείας για το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης, να θεσπίσουν ένα ευρωπαϊκό σύστημα ασφάλισης καταθέσεων και να ενισχύσουν το ευρωπαϊκό ρυθμιστικό και εποπτικό πλαίσιο. Να προωθήσουν την ομαλή απομόχλευση των μεγάλων αποθεμάτων ιδιωτικού χρέους. Να μειώσουν γρήγορα το επίπεδο των μη εξυπηρετούμενων δανείων στη ζώνη του ευρώ και να αποτρέψουν τη συσσώρευσή τους, μεταξύ άλλων με την άρση της ευνοϊκής μεταχείρισης του χρέους στη φορολογία.

5. Να επιτύχουν ταχεία πρόοδο όσον αφορά την ολοκλήρωση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, επίσης με προοπτική την ενίσχυση του διεθνούς ρόλου του ευρώ, λαμβανομένων υπόψη των προτάσεων της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τον χρηματοπιστωτικό τομέα, καθώς και του Προγράμματος Στήριξης των Μεταρρυθμίσεων και της Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων, σύμφωνα με την πρόταση για το Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο 2021-2027.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος